

من خلق الكون؟ ومن خلقتي؟ ولماذا؟

(للحرمين)

KUSH E KRIJOI UNIVERSIN?

KUSH MË KRIJOI MUA DHE

PËRSE?

KUSH E KRIJOI UNIVERSIN? KUSH MË KRIJOI MUA DHE PËRSE?

Komisioni Shkencor nën Kryesinë e Çështjeve Fetare pranë Xhamisë së Shenjtë dhe Xhamisë Profetike

KUSH E KRIJOI UNIVERSIN? KUSH MË KRIJOI MUA DHE PËRSE?

Komisioni Shkencor nën Kryesinë e Çështjeve Fetare pranë Xhamisë së Shenjtë dhe Xhamisë Profetike

A jam unë në rrugën e vërtetë?

Kush i krijoi qiejt, tokën dhe krijesat e mëdha që gjenden në to, të cilat nuk mund të numërohen e as të dihen të gjitha?

Kush e krijoi këtë sistem të përpiktë dhe të përkryer në qiell dhe tokë?

Kush e krijoi njeriun, ia dha shqisën e dëgjimit, shikimit dhe mendjen, dhe e bëri të aftë të pëfitojë dituri dhe të perceptojë gjërat?

Kush e përsosi këtë vepër të përkryer në organizmin tënd, të formësoi dhe të dha pamje të hijshme?

Medito rreth krijimit të qenieve të gjalla me gjithë diversitetin dhe shumëllojshmërinë e tyre! Kush i përsosi ato dhe u dha pamje të shumëllojshme?

Si është e mundur që ky univers i madh të organizohet dhe të qëndrojë stabil me ligjet e tij, të

cilat funksionojnë në mënyrë të përpiktë, përgjatë gjithë viteve?

Kush është ai që i vendosi këto sisteme që e drejtojnë këtë botë, si: jetën dhe vdekjen, riprodhimin e krijesave, natën dhe ditën, ndryshimin e stinëve, etj?

Ky univers, a u krijua vetë apo erdhi nga hiçi? A mos erdhi në ekzistencë rastësisht? Zoti i Lartësuar thotë:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخُلُقُونَ ۝ ٣٥ أَمْ خُلِقُوا الْأَرْضُ مِنْ دُونِ الْأَرْضِ ۚ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ ۚ أَمْ هُمْ الْخُلُقُونَ ۝ ٣٦﴾

"A mos vallë, ata janë krijuar nga hiçi apo mos janë ata krijues të vetvetes?!

A mos vallë ata kanë krijuar qiejt dhe Tokën?! Nuk është kështu, por ata nuk janë aspak të bindur." (Et-Tur, 35-36)

Nëse nuk e kemi krijuar veten dhe është e pamundur që të kemi ardhur nga hiçi apo rastësia, atëherë e vërteta e pakontestueshme është se ky univers duhet të ketë një krijues madhështor e të fuqishëm, meqë është e pamundur që ky univers të jetë krijuar vetë ose të ketë ardhur nga hiçi a rastësia!

Pse njeriu beson në ekzistimin e gjërave që nuk mund t'i shohë, fjala vjen, perceptimi, mendja, shpirti, ndjenjat dhe dashuria? A nuk është për faktin se ai i sheh efektet dhe pasojat e tyre? Vallë, si mund ta mohojë njeriu ekzistimin e Krijuesit të

këtij universi madhështor, ndërkohë që i sheh pasojat dhe gjurmët e krijesave të Tij, si dhe mjeshtërinë dhe mëshirën e Tij?!

Asnjë njeri me mend nuk do ta pranonte po t'i thuhej: Kjo shtëpi erdhi pa e ndërtuar askush! Ose t'i thuhej: Asgjëja është ajo që e krijoi këtë shtëpi! Si mund t'u besojnë disa njerëz atyre që thonë: Ky univers madhështor u gjend në jetë pa krijues? Si mund të pranojë një njeri me mend t'i thuhet: Ky rregull i përpiktë i universit erdhi krejt rastësisht?

E gjithë kjo na sjell në një përfundim që është se ky univers ka një zot madhështor dhe të fuqishëm që e administron atë dhe se vetëm Ai është i denjë për adhurim dhe se adhurimi i çdo gjëje përveç Tij është i pavlefshëm e asgjë tjetër përveç Tij nuk meriton të adhurohet.

Zoti, Krijuesi Madhështor:

Është vetëm Një Zot Krijues. Ai është Sunduesi, Rregulluesi, Furnizuesi, Ai që jep jetë dhe shkakton vdekjen; Ai që e krijoi Tokën dhe e përshtati për jetesë; është Ai që krijoi qiejt dhe të gjitha krijesat e mëdha që gjenden në to, Ai që vendosi këtë rregull të përpiktë për Diellin, Hënën, natën dhe ditën, që dëshmon për madhësitë e Tij.

Ai është që na vuri në dispozicion ajrin, pa të cilin nuk mund të kemi jetë. Është Ai që na lëshon shiun dhe ka nënshtruar për ne detet dhe lumenjtë: është Ai që na ushqeu dhe na ruajti derisa ne ishim fetus

në barkun e nënave tona, pa pasur asnjë forcë; është Ai që e bën gjakun të rrjedhë në venat tona që nga lindja deri në vdekje.

Ky Zot, Krijues dhe Furnizues është Allahu i Lartmadhëruar.

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (54)

"Në të vërtetë, Zoti juaj është Allahu, që krijoi qiejt dhe Tokën për gjashtë ditë e pastaj u ngrit mbi Fronin hyjnor. Ai me errësirën e natës e mbulon ditën, e cila e ndjek atë; Dielli, Hëna dhe yjet i përulen urdhrit të Tij. Vetëm Atij i përket Krijimi dhe Urdhërimi. Qoftë lëvdUAR Allahu, Zoti i botëve!" (El-Araf, 54)

Allahu është Zoti dhe Krijuesi i çdo gjëje në këtë univers, çfarë shohim dhe çfarë nuk shohim, si dhe çdo gjë tjetër përveç Tij është pjesë e krijesave të Tij. Allahu është i Vetmi që meriton të adhurohet dhe askush nuk duhet të adhurohet përveç Tij. Ai nuk ka ortak në pushtetin, krijimin, administrimin e adhurimin e Tij.

Nëse do të supozonim se ka zota të tjerë përveç Zotit të Plotfuqishëm, atëherë universi do të shkatërrohej, për shkak se nuk është e mundshme që dy zota t'i administrojnë punët e universit në të njëjtën kohë. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾

"Sikur në qiej dhe në Tokë të kishte zota të tjerë, përveç Allahut, si qiejt, ashtu edhe Toka do të shkatërroheshin..." (El-Enbija, 22)

Cilësitë e Zotit, Krijuesit:

Zoti i Lartësuar ka emrat më të bukur, që janë të panumërueshëm, dhe cilësi të larta të shumta, që dëshmojnë për përsosurinë e Tij. Prej emrave të Tij janë: Krijuesi dhe Allahu. Kuptimi i emrit 'Allah' është: Ai që adhurohet denjësisht, i Cili është i Vetëm dhe nuk ka ortak. Gjithashu prej emrave të Tij janë: i Gjalli, i Përjetshmi, Mëshiruesi, Furnizuesi dhe Bujari. Allahu i Lartësuar në Kuranin famëlartë thotë:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ 255

"Allahu! Nuk ka zot tjetër përveç Tij, i Gjalli, i Përjetshmi! Atë nuk e kaplon as dremitja, as gjumi! Atij i përket gjithçka që gjendet në qiej dhe gjithçka që gjendet në Tokë. Kush mund të ndërhyjë tek Ai për ndokënd pa lejen e Tij? Ai di çdo gjë që ka ndodhur përpara dhe çdo gjë që do të ndodhë më pas, kurse ata nuk mund të përvetësojnë asgjë nga Dituria e Tij, përveçse aq sa Ai dëshiron. Kursi-u i Tij shtrihet mbi qiejt dhe Tokën dhe Ai nuk e ka të

rëndë t'i ruajë ato. Ai është i Larti, Madhështori!"
(El-Bekare, 255)

Gjithashtu Allahu i Lartësuar thotë:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

"Thuaj: 'Ai është Allahu, Një dhe i Vetëm!

Allahu është Absoluti.

Ai as nuk lind, as nuk është i lindur.

Dhe askush nuk është i barabartë me Atë!" (El-Ihlas, 1-4)

Zoti, i Adhuruari, karakterizohet nga cilësi të përsosura:

Prej cilësive të Tij është se Ai është i Adhuruari, e çdo gjë tjetër pos Tij është krijesë e ngarkuar me përgjegjësi dhe urdhëresa dhe është nën sundimin e Tij.

Prej cilësive të Tij është se Ai është i Gjalli, i Përherhmi - Mbajtësi i githçkaje. Çdo gjallese që ekziston Zoti është Ai që ia dha jetën dhe e solli në ekzistencë nga hiçi. Allahu është Ai që e mban atë të gjallë, e furnizon dhe i përmbush nevojat. Zoti është i Gjallë e nuk vdes dhe është e pamundur që Ai të shuhet. Ai është i Përherhëm, i Cili nuk fle, madje nuk e merr as dremitja e as gjumi.

Prej emrave të Tij është se Ai është i Gjithëdijshtmi, të Cilit nuk i fshihet asgjë në Tokë e as në Qiell.

Prej emrave të Tij është se Ai është Gjithëdëgjuesi dhe Gjithëshikuesi, i Cili dëgjon çdo

gjë dhe sheh çdo krijesë. Ai e di ç'pëshpëritin shpirtrat dhe çfarë fshehin zemrat, dhe Atij nuk i fshihet asgjë, as në Tokë e as në qiell.

Nga emrat e Tij është se Ai është i Gjithëfuqishmi, të Cilit nuk mund t'i shpëtojë asgjë dhe askush nuk mund ta kthejë mbrapsht vullnetin e Tij; Ai vepron ç'të dëshirojë dhe pengon ç'të të dëshirojë; Ai i jep përparësi kujt të dëshirojë dhe lë pas kë të dëshirojë. Urtësia e Tij është e përsosur.

Prej cilësive të Tij është se Ai është Krijuesi, Furnizuesi, Përkujdesësi: Ai që i krijoi krijesat dhe përkujdeset për to. Krijesat janë nën sundimin dhe pushtetin e Tij.

Prej cilësive të Tij është se Ai i përgjigjet nevojtarit, ia lehtëson gjendjen të pikëlluarit dhe ia largon brengat. Çdo njeri, nëse përballet me ndonjë brengë a shqetësim, medoemos i drejtohet Atij.

Adhurimi duhet t'i kushtohet vetëm Allahut të Lartësuar, sepse vetëm Ai është i përsosur dhe vetëm Ai e meriton atë, e askush tjetër. Çdo gjë që adhurohet përveç Tij, adhurohet në mënyrë të padrejtë, është e mangët dhe e destinuar të vdesë dhe të shuhet.

Allahu i Lartësuar na ka dhënë mendje përmes së cilës perceptojmë diçka nga madhështia e Tij; ka rrënjësuar te ne një natyrshmëri të pastër njerëzore, që e do të mirën, e urren të keqen dhe ndihet e qetë kur strehohet tek Allahu, Zoti i botëve. Kjo natyrshmëri e pastër njerëzore tregon përsosurinë

e Tij dhe se Ai nuk mund të karakterizohet nga cilësi të mangëta.

Nuk i ka hije një njeriu me mend të adhurojë dikë tjetër përveç të Përsosurit, e si mundet, vallë, të adhurojë një krijesë të papërsosur si vetë ai ose më të ulët se ai?!

Zoti që duhet adhuruar nuk mund të jetë njeri, idhull, pemë ose kafshë:

Zoti është mbi qiejt, i lartësuar mbi Arshin (fronin) e Tij dhe i ndarë nga krijesat. Në Vetën e Tij nuk gjendet asgjë nga krijesat e Tij, e as në krijesat e Tij nuk gjendet asgjë nga Vetja e Tij; ai nuk mishërohet e as trupëzohet në diçka nga krijesat e Tij.

Asgjë nuk është si Zoti, Ai është Gjithëdëgjuesi, Gjithëshikuesi. Askush dhe asgjë nuk është i barabartë me Të. Ai nuk ka nevojë për krijesat e Tij; Ai nuk fle dhe nuk ha ushqim. Ai është i Madhërishëm dhe nuk mund të ketë bashkëshorte e as fëmijë. Krijuesi karakterizohet nga cilësi të madhërishme dhe kurrë nuk mund të karakterizohet nga nevoja apo mangësia.

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
دُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ ۚ ۷۳ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ﴾ (74)

"O njerëz, është sjellë një shembull, andaj dëgjojeni atë: 'Idhujt që ju i adhuronin në vend të

Allahut, nuk mund të krijojnë as edhe një mizë, edhe nëse bashkohen të gjithë për këtë. E, nëse miza u merr atyre diçka, ata nuk do të mund t'ia marrin. I dobët është përgjëruesi (adhuruesi), por edhe ai të cilit i përgjërohen (idhulli)."

"Ata nuk e çmuan Allahun ashtu siç i takon të çmohet. Vërtet, Allahu është i Fortë dhe i Plotfuqishëm." (El-Haxh, 73-74)

Përse na krijoi Krijuesi i Madhërishëm? Dhe çfarë kërkon prej nesh Ai?

A është e logjikshme që Allahu t'i krijojë të gjitha këto krijesa pa ndonjë qëllim? A është e logjikshme se na krijoi kot, ndërkohë Ai është Urtiploti e Dijemadhi?

A është e mundur që Ai që na krijoi me kaq saktësi dhe perfeksionim, si dhe na nënshtroi çdo gjë në Qiej e Tokë, të na krijojë pa qëllim ose të na lërë pa përgjigje për pyetjet më të rëndësishme që na preokupojnë, si p.sh.: Pse jemi këtu? Çfarë ka pas vdekjes? Cili është qëllimi i krijimit tonë?

A është e mundur që të mos ketë dënim për zullumqarin dhe shpërblim për njeriun e mirë?

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (115)

"Mos vallë, keni menduar që Ne ju kemi krijuar kot dhe që nuk do të ktheheshit te Ne (për t'ju gjykuar)?!" (El-Muminun, 115)

Përkundrazi, Allahu dërgoi të dërguar që ne të dimë qëllimin përse ekzistojmë; na udhëzoi si ta adhurojmë, si t'i afrohem Atij dhe çfarë dëshiron Ai prej nesh, dhe si mund ta fitojmë kënaqësinë e Tij? Dhe na njoftoi për përfundimin tonë pas vdekjes.

Allahu çoi të dërguar për të na njoftuar se vetëm Ai është i denjë për adhurim dhe për të na mësuar si ta adhurojmë Atë; për të na informuar për urdhrat e ndalesat e Tij dhe për të na mësuar virtytet, që, nëse u përmbahemi, jeta jonë bëhet e këndshme, e mbushur me mirësi e begati.

Allahu solli shumë të dërguar, si: Nuhun, Ibrahimin, Musain dhe Isain, e i mbështeti me shenja dhe mrekulli që tregojnë vërtetësinë e tyre dhe se ata ishin dërguar prej Tij. I fundit prej tyre ishte Muhamedi (paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi ta!).

Të dërguarit e Allahut na treguan qartësisht se kjo jetë është një provë dhe se jeta e vërtetë është pas vdekjes.

Gjithashtu na treguan se besimtarët që e adhuruan vetëm Allahun, pa i bërë shirk (ortak në adhurim) dhe që u besuan të gjithë të dërguarve i pret Xheneti, si dhe jobesimtarët që adhuruan zota të tjerë së bashku me Allahun ose që mohuan ndonjë prej të dërguarve të Tij i pret Xhehenemi.

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿يٰٓبَنِي ٓءَادَمَ ۙ اِمَّا يٰٓتٰبِتْكُمْ رُّسُلًا مِّنْكُمْ يَفْصُوْنَ عَلٰىكُمْ عَايٰتِيْ فَمَنْ اَنْتَقٰى وَاصْلَحْ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۳۵ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ۝۳۶﴾

"O bijtë e Ademit, kur nga gjiri juaj të vijnë të dërguar që ju shpjegojnë shpalljet e Mia, ata që ruhen nga të këqijat dhe kryejnë vepra të mira, nuk do të frikësohen e as do të pikëllohen.

Kurse ata që i mohojnë shpalljet e Mia dhe sillen me mendjemadhësi ndaj tyre, do të jenë banorë të zjarrit, ku do të qëndrojnë përgjithmonë." (El-Araf, 35-36)

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۲۱ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرْشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ النَّمْرِۢ رَبَّ رَزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۲۲ وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَاَدْعُوْا شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۲۳ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وُقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ۝۲۴ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَّرَقُوْا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُنُوْا بِهٖ مُّتَسٰبِهًا وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ۝۲۵﴾

"O njerëz! Adhuroni Zotin Tuaj, i Cili ju ka krijuar ju dhe ata që ishin para jush, që të mund të ruheni (nga të këqijat);

i Cili e ka bërë për ju Tokën shtrojë dhe Qiellin ndërtesë; i Cili prej së larti zbret ujë dhe nëpërmjet tij bën që të rriten fruta si ushqim për ju. Prandaj mos sajoni me vetëdije zota të barabartë me Allahun!

Nëse ju dyshoni në atë që ia kemi zbritur robitorinë (Muhamedit), atëherë sillni një sure të ngjashme me atë që ia kemi shpallur atij! Thirrni në ndihmë edhe dëshmitarët tuaj (që i adhuron) në vend të Allahut, nëse jeni të sigurtë!

Nëse nuk mundeni, dhe kurrësi nuk do të mundeni, atëherë ruajuni zjarrit, lëndë djegëse e të cilat janë njerëzit dhe gurët dhe që është përgatitur për të ndëshkuar mohuesit!

Ata që besojnë dhe bëjnë vepra të mira, përgëzoji me kopshte, nëpër të cilat rrjedhin lumenj. Sa herë që atyre t'u jepet si ushqim ndonjë frut, ata do të thonë: 'Këtë e kemi ngrënë edhe përpara'. Por atyre thjesht do t'u jepen fruta të ngjashme me ato të Tokës. Në Xhenet ata do të kenë bashkëshorte të pastra dhe atje do të jetojnë përgjithmonë.'" (El-Bekare, 21-25)

Përse pati shumë të dërguar?

Allahu dërgoi të dërguar te të gjithë popujt. Kështu, nuk ka pasur asnjë popull që nuk ka pasur një të dërguar që të predikojë adhurimin e Zotit të tyre dhe t'ua përcjellë urdhrat dhe ndalesat e Tij. Predikimi i gjithë të dërguarve ishte: të adhurohet vetëm Allahu i Lartmadhëruar. Sa herë që një popull fillonte të braktiste ose të shtrembëronte atë që solli i dërguari i tyre: urdhrin për të njësuar Allahun në adhurim, atëherë Allahu ngarkonte një të dërguar tjetër për t'i korrigjuar dhe për t'i kthyer

në natyrshmërinë e pastër e të shëndoshë njerëzore; pra, për ta adhuruar Allahun dhe për t'iu bindur Atij.

Derisa Allahu e përmbylli vargun e të dërguarve me Muhamedin (paqja qoftë mbi të!), i cili erdhi me fenë e përkryer dhe legjislacionin e përjetshëm e të përgjithshëm për të gjithë njerëzit deri në Ditën e Kiametit. Ky legjislacion i plotësoi dhe i shfuqizoi legjislacionet që ishin para tij. Zoti i Lartmadhëruar garantoj se kjo fe do të mbijetojë dhe do të ekzistojë deri në Ditën e Kiametit.

Njeriu nuk mund të jetë besimtar pa besuar në gjithë të dërguarit:

Allahu është Ai që i çoi të dërguarit dhe i urdhëroi të gjithë njerëzit që t'u binden atyre. Ai i cili nuk beson në mesazhin hyjnor të ndonjërit prej tyre, llogaritet sikur të mos i ketë besuar asnjërit. Nuk ka mëkat më të madh sesa ta refuzojë njeriu shpalljen hyjnore. Për të hyrë në Xhenet, duhet medoemos t'u besojmë të gjithë të dërguarve.

Është obligim për secilin në këtë kohë që të besojë në Allahun dhe në të gjithë të dërguarit e Tij, si dhe të besojë në Ditën e Fundit. Kjo mund të bëhet vetëm duke besuar dhe ndjekur të Dërguarin e fundit dhe vulën e profetëve, Muhamedin (paqja qoftë mbi të!), të cilin Zoti e mbështeti me mrekullinë e përjetshme, Kuranin fisnik, të cilin

Allahu e ka marrë përsipër që ta ruajë sa të jetë Toka dhe banorët e saj.

Allahu tregon në Kuranin famëlartë se kushdo që refuzon të besojë në ndonjërin prej të dërguarve të Tij është jobesimtar dhe përgënjeshtues i shpalljes hyjnore. Ai thotë:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (151)

"Vërtet, ata që mohojnë Allahun dhe të dërguarit e Tij dhe dëshirojnë të ndajnë Allahun nga të dërguarit e Tij, duke thënë: 'Ne disa i besojmë e disa nuk i besojmë!' dhe duke dashur që kështu të zgjedhin një rrugë të ndërmjetme,

pikërisht ata janë mohuesit e vërtetë. Ne kemi përgatitur dënim poshtërues për mohuesit." (En-Nisa, 150-151)

Pra, ne muslimanët besojmë në Allahun dhe në Ditën e Fundit, ashtu siç na urdhëroi Allahu. Gjithashtu i besojmë të gjithë profetët dhe librat e mëparshëm. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (285)

"I Dërguari beson në atë (Kuranin) që i është shpallur nga Zoti i tij e po ashtu dhe besimtarët: të gjithë besojnë në Allahun, engjëjt e Tij, librat e Tij dhe të dërguarit e Tij (duke thënë): 'Ne nuk bëjmë

dallim mes asnjërit prej të dërguarve të Tij'. Dhe thonë: 'Ne dëgjojmë dhe bindemi. Faljen Tënde kërkojmë, o Zoti Ynë dhe te Ti do të kthehemi!'" (El-Bekare, 285)

Çfarë është Kurani fisnik?

Kurani fisnik është fjala e Allahut të Lartësuar dhe shpallja e Tij që ia zbriti të Dërguarit të fundit, Muhamedit (paqja qoftë mbi të!), dhe ai është mrekullia më e madhe që dëshmon për vërtetësinë e profecisë së tij. Kurani famëlartë është i vërtetë në ligjet e tij dhe i saktë në lajmet e tij.

Allahu i sfidoi përgënjeshtresit që të sjellin qoftë dhe një sure të ngjashme me atë të Kuranit, por ata nuk mundën ta bënë këtë, për shkak të përmbajtjes së tij madhështore dhe gjithëpërfshirëse dhe trajtimit të çdo çështjeje që ndërlidhet me njeriun në këtë botë dhe në botën tjetër. Ai gjithashtu i përfshin të gjitha çështjet e besimit në të cilat duhet të besojë njeriu.

Ai gjithashtu përmban urdhrat dhe ndalesat që njeriu duhet t'i respektojë në raport me Zotin, me vetveten dhe me njerëzit e tjerë. Të gjitha këto trajtohen me një stil të lartë të retorikës dhe elokuencës.

Po ashtu ai përmban dëshmi racionale dhe fakte shkencore të larmishme që tregojnë se ky Libër nuk mund të jetë vepër e njeriut, por përkundrazi është Fjala e Zotit të njerëzimit.

Ç'është Islami?

Islami nënkupton dorëzimin ndaj Allahut të Lartësuar përmes teuhidit (monoteizmit), nënshtrimin ndaj Tij nëpërmjet adhurimit, zbatimin e legjislacionit të Tij me kënaqësi e pajtim dhe mohimin e çdo gjëje që adhurohet përveç Allahut.

Allahu i solli të dërguarit me një mesazh të vetëm: thirrja për të adhuruar vetëm Allahun, pa ortak, dhe mohimi i çdo gjëje që adhurohet përveç Tij.

Islami është feja e gjithë profetëve, thirrja e tyre ishte e njëjtë, porse legjislacionet i kishin të ndryshme. Muslimanët sot janë të vetmit që i përmbahen fesë së saktë që u soll nga të gjithë profetët. Mesazhi i Islamit në këtë kohë është e vërteta dhe ai është mesazhi i fundit i Krijuesit për njerëzimin.

Zoti që dërgoi Ibrahimin, Musain dhe Isain (paqja qoftë mbi ta!) është Ai që e dërgoi të Dërguarin e fundit, Muhamedin (paqja qoftë mbi të!). Legjislacioni i Islamit që solli Muhamedi (paqja qoftë mbi të!) erdhi si shfuqizues i legjislacioneve para tij.

Të gjitha fetë të cilave njerëzit sot u përmbahen, përveç Islamit, janë fe të sajara nga njerëzit ose ishin fe hyjnore dhe, më pas, ndërhyri dora e njeriut e u bënë një përzierje e gojëdhënave mitike,

legendave të trashëguara dhe konkluzioneve njerëzore.

Sa i përket fesë së muslimanëve, ajo është fe e qartë që nuk ndryshon. Po ashtu adhurimet që ua kushtojnë Allahut janë të njëjta: të gjithë i falin pesë kohët e namazeve, e japin zekatin e pasurisë së tyre dhe agjërojnë muajin e Ramazanit. Kushtetutë e tyre është Kurani i madhërishëm dhe ai është një Libër i njëjtë në të gjitha vendet. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

"Sot jua përsosa fenë tuaj, e plotësova dhuntinë Time ndaj jush dhe zgjodha që Islami të jetë feja juaj. Por kushdo që është i shtrënguar nga uria (dhe ha çfarë është e ndaluar), pa pasur qëllim të bëjë gjynah, le ta dijë se Allahu është Falës e Mëshirëplotë!" (El-Maide, 3)

Po ashtu Allahu i Madhërishëm thotë në Kuran:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥﴾

"Thuaj (o Muhamed): 'Ne besojmë Allahun, atë që na është shpallur neve, atë që i është shpallur Ibrahim, Ismailit, Is'hakut, Jakubit, Esbatëve (bijve të tij) dhe atë që i është dhënë Musait, Isait dhe profetëve të tjerë nga Zoti i tyre. Ne nuk bëjmë asnjë

dallim midis tyre dhe Ne vetëm Atij (Allahut) i përulemi'

Kush kërkon tjetër fe përveç Islamit, nuk do t'i pranohet dhe ai në botën tjetër do të jetë i humbur." (Ali Imran, 84-85)

Feja islame është një program gjithëpërfshirës i aspekteve të jetës, në përputhje me natyrshmërinë e pastër njerëzore dhe arsyen e shëndoshë, atë e pranojnë shpirtrat e pastër. Krijuesi i Madhërishëm e ka vendosur atë për krijesat e Tij dhe ajo është fe e mirësisë dhe lumturisë për të gjithë njerëzit në këtë botë dhe në botën tjetër; nuk bën dallime midis një race dhe tjetrës, e as një ngjyre dhe tjetrës. Njerëzit në Islam konsiderohen të njëjtë dhe dallojnë nga njëri-tjetri vetëm me vepra të mira.

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَبَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

"Cilindo mashkull apo femër që kryen vepra të mira, duke qenë besimtar, Ne do ta bëjmë që të kalojë jetë të bukur dhe do ta shpërblejmë sipas veprave më të mira, që ka bërë." (En-Nahl, 97)

Islami është rruga drejt lumturisë:

Islami është fe e të gjithë profetëve dhe është feja e Allahut për të gjithë njerëzit, e nuk është e veçantë për arabët.

Islami është rruga drejt lumturisë së vërtetë në këtë botë dhe begatisë së përjetshme në botën tjetër.

Islami është feja e vetme që i plotëson nevojat e shpirtit e të trupit dhe i zgjidh të gjitha problemet njerëzore. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى 123 وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ (124)

"Ai tha: 'Zbritni prej Xhenetit që të dy (Ademi dhe djalli)! Do të jeni armiq të njëri-tjetrit. Kur t'ju vijë udhëzim nga ana Ime, kush do ta pasojë udhëzimin Tim, as nuk do të humbë, as nuk do të bjerë në mjerim.

Kushdo që i kthen shpinën këshillës sime, do të ketë jetë të mjeruar dhe Ne, në Ditën e Kiametit, do ta ringjallim të verbër.'" (Taha, 123-124)

Çfarë përfiton muslimani në këtë jetë dhe në jetën tjetër?

Islami ofron përfitime të mëdha, ndër të cilat mund të veçojmë:

- Suksesi dhe dinjiteti në këtë botë, respektivisht që njeriu të jetë rob i Allahut, përndryshe ai do të jetë rob i pasioneve, i shejtanit dhe i dëshirave.

- Suksesi në botën tjetër, respektivisht që Allahu ta falë, të jetë i kënaqur me të, ta fusë në Xhenet dhe kështu të fitojë kënaqësinë dhe lumturinë e përjetshme dhe të shpëtojë nga dënimi i Zjarrit.

- Ditën e Kiametit, besimtari do të jetë me pejgamberët, të sinqertët, dëshmorët dhe punëmirët. Sa shoqëri e mirë që është kjo! E, kushdo që nuk beson, do të jetë me tiranët, të këqijtë, kriminelët dhe keqbërësit.

- Ata që Allahu do t'i fusë në Xhenet do të jetojnë në lumturi të përjetshme; pa vdekje, sëmundje, dhimbje, pleqëri e pikëllim. Ai do t'ua plotësojë dëshirat për çdo gjë që ua ka ënda, ndërsa ata që do të hyjnë në Zjarr (si mohues) do të jenë në dënim të përjetshëm e të pandërprerë.

- Në Xhenet ka kënaqësi që asnjë sy nuk i ka parë, asnjë vesh nuk i ka dëgjuar dhe asnjë njeri nuk i ka marrë me mend. Argument për këtë është Fjala e Allahut të Lartësuar

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

"Cilindo mashkull apo femër që kryen vepra të mira, duke qenë besimtar, Ne do ta bëjmë që të kalojë jetë të këndshme dhe do ta shpërblejmë sipas veprave më të mira, që ka bërë." (En-Nahl, 97)

Gjithashtu Allahu i Lartësuar thotë:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (17)

"Askush nuk di se çfarë gëzimesh janë fshehur për ata (në jetën tjetër), si shpërblim për punët e mira që kanë bërë." (Es-Sexhde, 17)

Çfarë humbet jomuslimani?

-Njeriu që nuk beson do të humbasë diturinë dhe njohjen më madhështore, që është njohja dhe dituria rreth Allahut. Do të humbasë besimin në Allahun, i Cili i jep njeriut siguri e qetësi në këtë botë dhe lumturi të përjetshme në botën tjetër.

-Do të humbasë besimin dhe zbatimin e Librit më të madh që Allahu ua ka shpallur njerëzve.

-Do të humbasë besimin në profetët e mëdhenj, ashtu siç do të humbasë shoqërinë e tyre në Xhenet në Ditën e Kiametit, kështu që do të jetë në shoqërinë e shejtanëve, kriminelëve dhe tiranëve në zjarrin e Xhehenemit. Eh, sa vendbanim e fqinjësi e keqe që është ajo!

Allahu i Lartësuar thotë:

﴿قُلْ إِنَّ الْخُسْرَىٰنَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَىٰنَ
الْمُبِينُ 15 لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ
عِبَادَةً يُعْبَادُونَ فَاتَّقُوا 16﴾

"Të humburit e vërtetë janë ata që do të humbin veten dhe familjen e tyre në Ditën e Kiametit. Ja, kjo është humbja e qartë!

Ata do të mbulohen me shtresa zjarri nga sipër dhe nga poshtë. Me këtë, Allahu i ndërgjegjëson robërit e Vet. 'O robërit e Mi, ruhuni prej Meje!'" (Ez-Zumer, 15-16)

Kushdo që dëshiron të shpëtojë në botën tjetër, duhet të jetë musliman, t'i bindet

Allahut dhe të ndjekë të Dërguarin e Tij Muhamedin (paqja qoftë mbi të!).

Një nga të vërtetat për të cilat janë pajtuar profetët dhe të dërguarit (paqja qoftë mbi ta!) është se vetëm muslimanët që besojnë në Allahun e Lartësuar dhe nuk i shoqërojnë asgjë në adhurim dhe besojnë në gjithë profetët dhe të dërguarit, do të shpëtojnë në botën tjetër. Të gjithë pasuesit e të dërguarve që besojnë në ta dhe i konsiderojnë të vërtetë, do të hyjnë në Xhenet dhe do të shpëtojnë nga Zjarri.

Ata që ishin në kohën e profetit Musa (paqja qoftë mbi të!) dhe besuan në të, si dhe ndoqën mësimet e tij, konsiderohen muslimanë dhe besimtarë të mirë, por, pasi Allahu e dërgoi Isain (paqja qoftë mbi të!), atëherë pasuesit e Musait (paqja qoftë mbi të!) e patën obligim ta besonin dhe ta ndiqnin Isain.

Andaj kushdo që beson në Isain (paqja qoftë mbi të!) konsiderohet musliman i mirë, e kushdo që refuzon të besojë në Isain (paqja qoftë mbi të!) dhe thotë se do të mbetem në fenë e Musait (paqja qoftë mbi të!) konsiderohet jobesimtar, sepse refuzon të besojë në një profet të dërguar nga Allahu.

Pastaj, pasi Allahu e dërgoi të dërguarin e fundit, Muhamedin (paqja qoftë mbi të!), atëherë të gjithë e patën për obligim të besojnë në të. Zoti është Ai që e dërgoi Musain dhe Isain, e po Ai është që e dërgoi

të dërguarin e fundit, Muhamedin (paqja qoftë mbi të!). Andaj, kushdo që nuk beson në mesazhin e Muhamedit (paqja qoftë mbi të!) dhe thotë: "Unë do të vazhdoj të ndjek Musain ose Isain", nuk është besimtar.

Nuk mjafton që njeriu të thotë se i respekton muslimanët e as mjafton për shpëtimin e tij në botën tjetër që të japë lëmoshë dhe t'i ndihmojë të varfrit, por medoemos duhet të besojë në Allahun, librat e Tij, të dërguarit e Tij dhe Ditën e fundit, që Allahu t'i pranojë prej tij punët e mira! Nuk ka mëkat më të madh se idhujtaria, mosbesimi në Allahun, refuzimi i shpalljes, të cilën e zbriti Allahu, ose se refuzimi i profecisë së profetit të Tij të fundit, Muhamedit (paqja qoftë mbi të!).

Hebrenjtë, të krishterët dhe të tjerët që dëgjuan për mesazhin e Muhamedit, të Dërguarit të Allahut (paqja qoftë mbi të!) dhe refuzuan të besojnë në të dhe refuzuan të hyjnë në fenë islame, konsiderohen arrogantë dhe jobesimtarë për shkak të mohimit të njërit prej profetëve të Zotit dhe për pasojë do të jenë në zjarrin e Xhehenemit përjetësisht dhe pafundësisht. Ky është gjykimi i Allahut dhe jo gjykimi i ndonjë njeriu. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ 6

"Në të vërtetë, ata që nuk besojnë prej ithtarëve të Librit dhe idhujtarëve, do të hyjnë në zjarrin e

Xhehenemit, në të cilin do të mbeten përgjithmonë. Ata janë krijesat më të këqija." (El-Bejneh, 6)

Qëkurse është shpallur mesazhi i fundit nga Allahu për njerëzimin, çdo qenie njerëzore që dëgjon për Islamin dhe dëgjon për mesazhin e Profetit të fundit, Muhamedit (paqja qoftë mbi të!), e ka obligim ta besojë, ta ndjekë ligjin e tij dhe t'i bindet urdhrave dhe ndalesave të tij. Andaj, kushdo që dëgjon për këtë mesazh të fundit dhe e refuzon, Allahu nuk do t'ia pranojë asnjë vepër atij dhe do ta dënojë në botën tjetër.

Prej argumenteve që e vërtetojnë këtë gjë është Fjala e Allahut të Lartësuar:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (85)

"Kush kërkon tjetër fe përveç Islamit, nuk do t'i pranohet dhe ai në botën tjetër do të jetë i humbur." (Ali Imran, 85)

Gjithashtu Allahu i Lartësuar thotë:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (64)

"Thuaj: 'O ithtarët e Librit, ejani të biem dakord në një fjalë të përbashkët mes nesh dhe jush: se do të adhurojmë vetëm Allahun, se nuk do t'i shoqërojmë Atij asgjë (në adhurim) dhe se nuk do ta mbajmë për zot njëri-tjetrin, në vend të Allahut!' Nëse ata nuk pranojnë, atëherë thuaju: 'Dëshmoni se ne i jemi nënshtruar Allahut!'" (Ali Imran, 64)

Çfarë obligimesh ka muslimani?

Muslimani e ka obligim t'i besojë këto gjashtë shtylla:

-Besimi në Allahun e Lartësuar dhe se Ai është Krijuesi, Furnizuesi, Planifikuesi dhe Sunduesi i gjithësisë. Asgjë nuk është si Ai. Ai nuk ka bashkëshorte e as fëmijë; vetëm Ai është i denjë për adhurim dhe askush nuk duhet të adhurohet së bashku me Të, si dhe të besojë se adhurimi i çdo gjëje që adhurohet përveç Tij është i pavlefshëm.

-Besimi në melekët dhe se ata janë robër të Allahut të Lartësuar; i krijoi prej dritës dhe një nga punët e tyre është zbritja e shpalljes për te profetët e Tij.

-Besimi në të gjitha librat që Allahu ua shpalli profetëve të Tij (si Teurati dhe Ungjilli - para se të shtrembëroheshin) dhe librin e fundit, Kuranin e madhërishëm.

-Besimi në të gjithë të dërguarit, si: Nuhu, Ibrahim, Musai, Isai dhe i fundit prej tyre, Muhamedi, të cilët ishin qenie njerëzore dhe Allahu i mbështeti me shpallje dhe u dha shenja e mrekulli që dëshmojnë për sinqeritetin dhe vërtetësinë e tyre.

-Besimi në Ditën e Fundit, kur Allahu do t'i ringjallë të parët dhe të fundit e do të gjykojë midis krijesave të Tij: besimtarët do t'i fusë në Xhenet, kurse jobesimtarët në Zjarr.

-Besimi në kaderin (caktimin e Allahut) dhe se Ai di gjithçka që lidhet me të kaluarën dhe me të ardhmen, dhe se të gjitha këto i shkroi dhe lejoi të ndodhnin me vullnetin e Tij, dhe se Ai është Krijuesi i gjithçkaje.

Dhe të adhurojë Allahun me adhurimet që Ai i ka ligjësuar, si namazi, zekati, agjërimi dhe haxhi nëse ka mundësi të shkojë në Mekë. Më pas, duhet të mësojë fenë e tij, e cila është burim lumturie për të në këtë botë dhe shpëtim në botën tjetër.

Përmbajtja

KUSH E KRIJOI UNIVERSIN? KUSH MË KRIJOI MUA DHE PËRSE?	2
KUSH E KRIJOI UNIVERSIN? KUSH MË KRIJOI MUA DHE PËRSE?	2
Zoti, Krijuesi Madhështor:	4
Ky Zot, Krijues dhe Furnizues është Allahu i Lartmadhëruar.	5
Cilësitë e Zotit, Krijuesit:	6
Zoti, i Adhuruari, karakterizohet nga cilësi të përsosura:	7
Përse na krijoi Krijuesi i Madhërishëm? Dhe çfarë kërkon prej nesh Ai?	10
Përse pati shumë të dërguar?	13
Njeriu nuk mund të jetë besimtar pa besuar në gjithë të dërguarit:	14
Çfarë është Kurani fisnik?	16
Ç'është Islami?	17
Islami është rruga drejt lumturisë:	19
Çfarë përfiton muslimani në këtë jetë dhe në jetën tjetër? ..	20
Çfarë humbet jomuslimani?	22
Kushdo që dëshiron të shpëtojë në botën tjetër, duhet të jetë musliman, t'i bindet Allahut dhe të ndjekë të Dërguarin e Tij Muhamedin (paqja qoftë mbi të!).	22
Çfarë obligimesh ka muslimani?	26